

BİR KOCA ÇINARIMIZ DAHA EBEDİYETE İNTİKAL ETTİ: CELÂLEDDİN KARAKILIÇ HOCAMIZ RAHMET-İ RAHMAN'A KAVUŞTU!

“إنا لله و إنا إليه راجعون”

“*Innâ lillâh ve innâ ileyhi râciûn (Şüphesiz Allah'tan geldik, yine mutlaka O'na döneceğiz)*”.

Kayseri ulemasından Kayseri İmam Hatip eski Müdürlerinden ve Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü'ün yapım ve kurulmasının müsebbibi, CELÂLETTİN KARAKILIÇ Hocamız, 93 yaşında, 16 Şubat çarşamba günü 11:30 sularında rahmeti rahmana kavuşmuş. (Ana yaşı daha fazla olmalı!). Cenazesi bugün (17 Şubat 2022 perşembe) öğle namazını müteakip evinin yakınında kendi yaptırdığı camiden kaldırıldı.

Mevlâ garîk-i rahmet eylesin. Makamını cennet etsin. Yakınlarına ve sevenlerine sabrı cemîl, ecri cezîl ihsan eylesin. Ümmetin derdiyle çırpınan böyle alimlerin vefatından sonra ümmeti Muhammed'i fitneye düşürmesin!

Rahmetli Hocamız, sürekli pazartesi ve perşembe oruçlarını tutarmış ve son perşembe orucunu da tutmuş. Hasta olduğu için son pazartesi orucunu tutamamış. Geçen cumartesi günü Eskişehir'de tıp Profesörü oğlu Evvah bey'e hastalandığını haber verince, Evvah bey hemen gelip onu Kayseri'den Eskişehir'e alıp götürmüştü. Tam da 3-5 gün, büyüklerin “*Peygamber Döşegi*” dedikleri ölüme hazırlık hastalığı. Hastalandığı cumartesi gününe kadar da lütf-i ilahî sayesinde aklen, bedenen ve ruhen dipdiri idi. Özellikle akli meleke, muhakeme ve düşünme melekesi genç bir adamdan bile beklenmeyecek kadar iyi durumdaydı.

Vefatından bir iki saat önce, “*yolculuk başladı, beni bir yıkayın, üzerimi elbisemi değiştirin, üzerimdeki ağırlıkları alın*” demiş. Canını dişine takıp kendisi bizzat gidip banyoda duşunu almış, vücut temizliğini yapmış. Evladı da sadece gözlemci olmuşlar. “*Birkaç gündür yemek yemedin, birazcık şu yemekten atıştırırsan*” dediklerinde de “*benim yemeğimi melekler getirdi, aç değilim şükür!*” diye cevap vermiş. Rahmetlinin bu hali bize, Tirmizi'nin “*hasen-garib*” (tek ravîden gelen makbul hadis) olarak nitelediği “*Hastalarınızı yemek yemeye (ve içmeye) zorlamayın, onlara Allah yedirir, içirir*” hadis-i şerifini hatırlattı. [(Tirmizi, Tıbb, 4 (2040); İbn Mace, Tıbb, 4 (3444)]. Allah hepimize iman Kur'an'la böylesi güzel ölümler nasip etsin, âmin!

Maalesef kendisiyle tanışalı, henüz 5, 6 yıl kadar olmuştu. Ortak bir dostumuz telefonunu vermiş öyle tanışmıştık. Ondan sonra kendisiyle tüm yazılarımı paylaşmaya başlayınca beni adeta deli gibi sevmeye ve gözünden kıskanır hale gelmişti. Zira kendisi de onca yaşına rağmen aynı mücadelenin içindeydi. Hayatı da hep öyle geçmiş. Keşke ben de Ankara’da olsam berber çalışsak, bu çalışmalarda bir birlik oluşturabilsek der dururdu. 2017’de Ankara’da İlme Destek Derneği’nin davetlisi olarak konferans vermeye geldiğinde orada kendisini ilk kez vicahi olarak görmüş ve sohbetine katılmıştım. Evlatları ve Damadı da o konferansına gelmiş, konferansın sonunda beni onlarla da tanıştırmıştı.

Rahmetli, gerek Diyanet’te Olgunlaştırma Dairesi Başkanı iken, gerekse Kayseri İmam hatip Lisesi Müdürü iken hep hak ve doğruluk uğruna çalışmış ve mücadele vermiş. Bu hususta çok sıkıntılar çekmiş, çok sayıda soruşturmalara maruz kalmış. Bir soruşturma kapsamında savunmasını hazırladığı günün gecesinde, rüyasında gördüğü Rasulüllah (s.a.v.), o savunmadan vazgeçmesini emretmiş. Bunun üzerine Hoca da savunmasını yırtıp atmış ve olacaklar olmuş!.. Kendisi bu yaşadığını bana en az dört beş kez anlatmıştı. Demek ki biz aciz kullar olarak, bazı olayların perde arkasını göremiyoruz. Bazı şer görünen hadiseler, haddi zatında hakkımızda hayırdır, Mahkeme-i Kübra’da Allah’ın huzurunda hazır şâhittir.

Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü’nün yapılış ve kuruluşundaki büyük emeğinden sonra da kendisine orada hocalık yaptırmamışlar, diskalifiye etmişler... Herkes takdir eder ki Hoca, İlahiyat hocalarına da hocalık yapabilecek dirayet ve ilmi donanıma sahipti. Basılmış hacimli kitaplarından “Fıkıh Usulü” ve “Hazreti Muhammed Aleyhi’s-Selam’ın Hayatı Eşsiz Ahlak ve Faziletleri” adlı kitaplarından da Fakir’e de hediye etmişti. Ayrıca bir tecvid kitabı da var. Allah Teâlâ, faydalı ilim bırakmak ve ilim adamı yetiştirmek, geride sâlih evlatlar bırakmak ve sadaka-i cariyelerinden dolayı sevap defterini hep açık eylesin, âmin!

Eski Genel Müdür olan oğlu Münib bey Ankara’da bulunduğu için, Hoca sık sık Ankara’ya gelir, geldiğinde epeyce de kalırdı. Bir gelişinde Diyanet’te beni ziyaret etmek istediğini, kendisini oğlu Münib bey’in getireceğini söyledi. Ben de hayhay, dedim. Münib bey onu Diyanet’e bırakıp toplantısına geçmiş. Ben odama geldiğimde, randevulaştığımız saatten daha önce gelip karşı toplantı saatinde beklerken görünce, randevu hassasiyetine taaccüp etmiş, beklettiğim için de üzülmüştüm. Dönüşte de “*ben götüreyim sizi*” dediysem de oğlu Münib bey’in yakın bir yerdeki toplantısından sonra kendisini alacağını söyleyince, Ahmet

Hamdi Akseki Camii önüne kadar arabamla götürüp, Münib bey'e O'nu teslim etmişim.

Sonraki bir gelişinde de Hoca'ya iade-i ziyaret kabilinden Ankara Çukurambar'da oturan Oğlu Münib bey'in evinden alıp dışarda acizane bir yemek yedirmek istedim. Olur dedi, ancak onu almak için arabamla kapıya varınca, sürpriz yaparak zorla beni içeri alıp misafir etti. Kendisini kıramazdım tabii ki. Meğer önceden kendince benim teklifime "evet" deyip, arka planda başka bir programla evde yemek hazırlatıp, çayı demletmiş. Bu hazırlıktan sonra ev halkı da başka yerlerde işlerine gitmiş. Kendisi mutfaktan tencereleri getirdi, birlikte servis yapıp yemeğimizi yedikten sonra, demlenmiş çayı da içmiştik. (Ev sahibinden ve sahibesinden de Allah razı olsun, sağlık afiyetlerini ihsan etsin!). Akşam namazını da onun imametinde kıldık. 17 ekran kadar büyük ve kalafatlı notebook bilgisayarını yolculuk yaptığı yere hep yanında götürürmüş. Bir yazısını almak için yanında getirdiği o bilgisayarını açtı ve oradan benim flaş diskime bilgi aktardık.

Yazısını rengarenk kendi yazıyor, basılacak kitabının mizanpajını kendisi yapıyor, kitabın kapak şeklini dahi kendisi oluşturuyor. Ardından matbaaya götürüp kendi parasıyla bastırıp ücretsiz dağıtıyordu. Yani güncel teknolojiye çok iyi hakimdi. Yazdığı o yazıya ve yaptığı mizanpaja ve kitap kapağına bakıp da hiç kimse onun 90'ın üzerindeki bir piri faniye ait olduğuna inanmazdı; fakat gerçek öyleydi. Bu bağlamda mail, watsap ne varsa hepsini kullanırdı. Bu şekilde her iki üç ayda bir, günün dertlerini İslami bakış açısıyla irdeleyen bir kitapçık yazıp, onu kendi imkanlarıyla bastırıp meccanen dağıtırdı. Yetmedi bir de benim gibi dostlarına da kargo ile gönderirdi.

Sık sık kendisine ailecek misafir olmamız için Kayseri'ye davet eder, bir kat dayalı döşeli bomboş size ait, buyurun gelin derdi. Pandemide bile ne zaman geleceksiniz diye benden adeta zorla söz almaya çalışırdı. Ne yazık ki vakit bulup gidemedik. Yalnız yaşadığı için, kendisini çok düşünür, bu piri fani kuluna sıkıntı çektirme, kimseye muhtaç etme diye dua ederdim.

Kendisine gönderdiğim yazılarımı anında okuyup dönerek telefonda beni tebrik eder, teşvik eder ve dua ederdi. Yazdığı yazıları da kitap olarak bastırmadan önce benden kontrolünü isterdi. Dini yönden değil de hukuki prosedür bağlamında küçük düzeltmeler yapardım. Son çıkardığı kitabında Türkiye üzerinde oynanan ılımlı İslam ve dinler arası diyalog oyunlarına iyice içerleyip, kitapta çok yerde "serbest kürsüden" biraz değil epeyce sallamış, içeriğini boşaltmış!.. Kontrol edince ***"Hocam, şu şu noktaların çıkarılması lazım, ahir ömrünüzde sıkıntıya***

düşersiniz başınızı ağrıttılar, pdf dosya olunca ben çıkaramadım, word olarak gönderirseniz çıkartayım dedim. Olur, falan dediyse de Rahmetli, ***“dursun onlar da!”*** demiş ve kitabı olduğu gibi bastırmış... Kargoyla bana da yollamış. Kargo bir bayan tarafından gönderilmiş ki zannediyorum, Muhtereme Kerimelerine veya bir yakınına bu görevi vermiş olmalı!

Dini ve sosyal gidişattan şikâyeti konu edinen bir mektubunu da Sayın Cumhurbaşkanımızın bizzat kendisine tevdi edebilmek amacıyla bir cuma namazında Ankara’da Millet Camii’ne gidip, bir fırsatla arzusunu gerçekleştirmiş.

Vefatından 10 gün kadar önce, yatsı namazını camisinde cemaatle kıldıktan sonra evine dönmüş, çok büyük bir üzüntü içerisinde biraz da hışım la beni aradı. Camide imam, cemaate yaptığı vaazında, -haşa!- ***“Allah’ın önce kendisini yarattığını”*** söylemiş! Namazın sonunda Rahmetli Hocamız, imamı uyararak, ***“Evladım bu ifaden yanlış, bu fikrini düzelt ve tövbe et”*** demiş. İmam ise hocaya ters cevap verip söylediğinin doğru olduğunu söylemiş; biraz da Rahmetli’ye edep dışı konuşmuş... Hatta ***“yaptırmaz olaydın bu camiye”*** de demiş. ***“Ben ne yapacağım şimdi, bunu söyleyen imamın arkasında nasıl namaz kılacağım, evimin dibinde kendi yaptırdığım cami, ayrı kılsam fitne, namazı iade etmesem sorun, cami kapımın dibinde camiye gitmesem ne yapacağım, bu camiye -haşa- tepip başka camiye mi gideyim, Müftü’ye telefon ettim, bana inanmadı, ‘sen yanlış anlamışsındır’ dedi. Ben ne yapayım, nerelere gideyim şimdi Ahmet bey?”*** diye ıstırap içerisinde içini bana döktü... Ben de ne diyeceğimi şaşırdım doğrusu, söyleyecek laf bulamadım. Zira, değneğin tutacak tarafı yoktu. Dolayısıyla sabır telkin ettim; ***“Bir süre camiye gitme, evinde kıl, sonra ortalık sakinler, Allah bir çözüm yolu gösterir, inşallah”*** diyebildim sadece...

Rahmetli bana böyle aktardı. Aile efradına da anlatmış durumu olmalı ki onlar da anlatıyı teyit ettiler. İmam’la karşılıklı olarak birbirlerine ne konuştular, her iki tarafı dinlemeden bir şey söylemek zor fakat, bir cami görevlisinin de yaşlı ve alim bir zatı, hatalı dahi olsa idare etmesi beklenirdi. Keza, Müftü bey’in, usuleten bile olsa, ***“ben gerekeni yapacağım Hocam, siz sakin ve serin olun”*** deyip, gerekirse imamı da Hoca’yı da bir davet edip işi tatlıya bağlaması şık olurdu, diye düşünüyorum.

Maalesef, bugün saat 12:30 gibi telefonuma baktığımda, sağ olsun Operatör Dr. Seyfi Şahin Ağabeyim’in, ***“Celâleddin Hocamızın vefat ettiğini, namazının öğlen evinin önünde kendi yaptırdığı camide kılınacağını”*** belirten haberini okuyuverdim...

Meğer Hoca, derin üzüntü duyduğu bu olaydan sonra kimselere derdini açamadan 12.02.2022 cumartesi günü hastalanmış ve Eskişehir’de bulunan tıp Profesörü Oğlu Evvah bey’i aramış. O da yukarıda hemen alıp götürmüş. Demek ki Mevla O’nu artık kendine çağırmış, adeta “**gel gayri kulum, çektiğin ıstırap yeter, görevin bitti**” demiş... Allah yolunda mücadele eden kulunun imkanları bitip durum ıstıraba dönüştüğünde Allah o kulunu artık kendisine çağırır, alıp götürür. Mevla, hak tanımazları, acımasızları ve zalimleri başımıza musallat etmesin! Mazlum kullarına da yardım eylesin!

Bir mümin olarak hepimiz, mümkünse her akşam, hiç değilse haftada bir kez, Yasin-i Şerif, Fetih, Mülk, Nebe, İhlas, Felak, Nass, Fatiha, Bakara ilk beş ayet, Ayete'l-Kürsi, Bakara Suresi son ayetleri ve bazı dua ayetlerini de okuyup, genel duadan sonra başta Efendimiz (s.a.v.), Âli ve Ashabı (r. anhüm), ulemâ-i âmilîn ve sulahâ-i sâlihîn olmak üzere, vefat eden ahbap ve yakınlarımızın, bizde hakları bulunanların vs. kimselerin ruhlarına bağışlamalıyız. Dualarımızda, özellikle gecenin eşref saatlerde, hocalarımız, yakınlarımız, dostlarımız, bizde hakkı ve emeği olanlar, hakka hizmet edenler, mazlumlar, hasta ve zora düşmüş çaresizler için, “*sıkıntılarının izalesi, hastalıklarının şifa bulması ve Mevlâ'nın onlara yardım etmesi için*” niyazda bulunmak adetimizden olmalıdır.

Bu hususta haberini aldığımız hasta veya sıkıntılı dostlarımızı ismen anarak, haberdar olamadıklarımız için de bahsettiğimiz gibi genel bir ifadeyle dua etmeliyiz. Bunlardan vefat edenlere de haberdar olduğumuzda ismen zikrederek, haberimiz olmayanlar için de yine kapsayıcı genel bir ifadeyle rahmet niyaz ederek dua etmeliyiz. Özellikle yüksek duygulu olarak yaptığımız bir dua, aynı şekilde okuduğunuz bir Yasin-i Şerif ve Kur'an-ı Kerim'den bazı sureler, o anda sıkıntıda olan bir dostunuzun yakınınızın imdadına yetişebilir. Rabbimizin lütfuna bakın ki, Hocamız'ın vefat ettiği gecede, vefatından haberdar olmadığı halde Fakir'e, kendisiyle birlikte diğer bazı dostların da isimlerini anarak tevafuken dua ettirmiş ve andığımız sure-i celileleri okutturmuş!... Bunlar hepimizin, dostlarına ve yakınlarına karşı ifâ etmesi gereken bir nevi vazife olduğu için, özellikle gençlere örnek olsun diye, “özel”i söyleme riskine de katlanarak, -bağışlayın- bu tevafuku ifade etmiş oluyorum. Yoksa, Allah muhafaza, riyakarlık olur ve her şeyi alıp götürür...

İşte, sabah 09:43 gibi telefonuma düşen vefat haberini de öğlen 12:30 sularında görebildim. Mevla kabrini nur, makamını cennet eylesin!

Rahmetli Celâleddin Hocamızın, Allah'ın dini, toplumun itikadı, vatan, millet ve devletten başka derdi olmadığına, son gününe kadar ilmiyle kalemiyle

kitabıyla bu uğurda çırpınarak o yaşına rağmen mücadele ettiğine, Türkiye’de hâkim kılınmak istenen ılımlı İslam ve ehli sünnet karşıtı fitnelerle amansız savaş verdiği, kendisiyle tanışmamızdan bu yana şahidiz. Mevla hizmetini kabul buyursun. Hanımı yıllar önce vefat etmiş, Kayseri’deki evinde yalnız yaşıyordu. Hem kız hem de erkek evlatları, sağ olsunlar kendisine oldukça hayırhah idiler. Hepsi kendisiyle yakından ilgileniyorlar, hocayı boş bırakmıyorlardı. Kayseri’de yakınında oturan Kerime’sinin sürekli yemeğini taşıdığını ve eviyle ilgilendiğini söylemişti. Ankara olsun, Eskişehir olsun, Kayseri olsun, her birinin evine dilediği zaman, kendini misafir hissetmeden, gelen misafirini dahi kendi evi gibi ağırlayabilecek şekilde, kendi evi gibi gidip ikamet edebiliyordu. Nitekim vefatı da Eskişehir’deki tıp Profesörü oğlunun evinde vuku buldu.

Mevla bizi, Fani dünyaya aldananlardan eylesin! İmanla ve Kur’an’la, iyilerin arasında ölebilmeyi nasip eylesin; kalan ömrümüzü hayırlı ve bereketli eylesin. Koca Çınarımız Celâlettin Hocamız’a garîk-i rahmet eylesin, taksiratını affeylesin; kabrini nur, makamının cennet eylesin ve hepimizi cennetinde buluştursun, âmin!

Ruhu için ve İslam’a hizmet eden diğer bi’l-cümle ihlas sahibi İslâm âlimlerimizin ve sâlihlerin ruhları için; “*el-Fatiha*”!

17. 02. 2022 / 16 Recep 1443

Dr. Ahmet GELİŞGEN

www.ahmetgelisgen.com